

BEZOEK

Ze stuurden ons, van achterop het boek,
op ons verzoek de schrijver toe. Wij hoorden toen
wat schrijven was, wat eerst geheel ontbrak, daarna
weer overtollig was, hoe een zijweg werd geschraapt
of een donkerbruin vermoeden.

Wij zagen de ogen, het zoeken, de zinnen. De tedere
woede waarmee een wereld wordt bedacht. Wij voelden
ons beginnen bij ieder uitzicht dat ons werd gegund.
Wij pasten in talloze levens, volmaakt tussen de
allereerste letter, de allerlaatste punt.

Gedicht: © Ester Naomi Perquin
Beeld: © Moker Ontwerp.